

σμένα ἔθνη τῆς Εὐρώπης ἐφύλαξαν τὸν εὐνοχισμόν, διὰ νὰ ἔχῃσι ψάλλας, χρήσιμους ὄχι μόνον εἰς τὰ θέατρα, ἀλλὰ τὸ παραδοξότερον καὶ εἰς τὰς ἐκκλησίας των. Τὸ ἐπισημότερον δημόσιον ἐργαστήριον τοῦ εὐνοχισμοῦ τῶν ἀνάκων νηπιῶν ἦτον εἰς τὴν Νεάπολιν. Ἀλλὰ χάρις εἰς τοὺς Γάλλους! ἡ ἐφοδος αὐτῶν εἰς τὴν Ἰταλίαν κατήργησε καὶ τὸν εὐνοχισμόν, ὡς καὶ πολλὰς ἄλλας ἀνομίας.

Οἱ εὐνοῦχοι κατέφρονθήθησαν πάντοτε ἀπὸ τὴν κοινὴν δόξαν, ὡς φυσικὰ δειλοὶ, κακοήθεις καὶ πανοῦργοι, καθὼς καὶ τῶντι ἐφάνθησαν ὡσεπιπολύ. Δὲν πταίου ὅμως οἱ ταλαίπωροι αὐτοὶ, ἀλλ' οἱ τολμησαντες νὰ βιάσῃσι τὴν δομένην εἰς αὐτοὺς ἀπὸ τὸν Δημιουργὸν φύσιν. Αὐτὴ ἡ κοινὴ παρὰ πάντων καταφρόνησις συνήργησεν ἀκόμη νὰ τοὺς κάμη ἀληθῶς ἀξίους καταφρονήσεως. Ἀντὶ νὰ καταφρονῶνται, εἶχον δίκαιον νὰ προσμένωσιν ἔλεον καὶ συμπάθειαν.

Ἡ ἱστορία μᾶς ἐφύλαξε καὶ παραδείγματα, ἂν καὶ ὀλίγα, εὐνοῦχων ἐνδόξων κατὰ τὴν σωματικὴν καὶ κατὰ τὴν ψυχικὴν δύναμιν· τοιοῦτος ἐχρημάτισεν ὁ περιβόητος Ναρσῆς, στρατηγὸς τοῦ αὐτοκράτορος Ἰουστινιανοῦ, ὄχι ὑποδεέστερος τοῦ Βελισαρίου· τοιοῦτος, μετὰ τρεῖς ἑκατονταετηρίδας, ὁ πολυμαθέστατος πατριάρχης Φώτιος. Παρατρέχω τὸν πολὺ ἀρχαιότερον καὶ πολὺ σοφώτερον τοῦ Φωτίου Ὁριγένην, ὅστις ἠμαύρωσε τὴν σοφίαν του, τολμήσας νὰ εὐνοχίσῃ αὐτὸς ἑαυτὸν, διότι ἐξήγγησε κακὰ τοῦ Εὐαγγελίου (Ματθ. ιθ'. 12) τὸ « Εἰσὶν εὐνοῦχοι, οἵτινες εὐνοῦχισαν ἑαυτοὺς διὰ τὴν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν. »

[Ἐκ τῶν Ἀτάκτων τοῦ Κοραῆ.]

ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ ΤΟΥ ΤΑΜΕΣΩΣ ΕΠΙ ΔΥΟ ΠΑΡΣΩΝ.*

Ὁ ΤΑΜΕΣΙΣ ἐξέστησεν ἡμᾶς διὰ τὸ ἀπειράριθμον τῶν εἰσερχομένων καὶ ἐξερχομένων ἀπ' αὐτοῦ πλοίων, καὶ διὰ τὰ ἀναβαίνοντα καὶ καταβαίνοντα ἀτμόπλοα· ἀδύνατον εἶναι νὰ μεταδώσωμεν εἰς τὸν ἀναγνώστην ἰδέαν τινὰ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν πλοίων καὶ τῆς καλλονῆς τοῦ θεάματος. Βλέπει τις ἀνθρακοφόρα καὶ ξυλοφόρα πλοῖα, ἐμπορικὰ παντὸς εἶδους, ἀτμόπλοα, καὶ ἄλλα πάμπολλα, πανταχόθεν τοῦ κόσμου, σπεύδοντα τρόπον τινὰ νὰ καταφύγῃσι εἰς ποταμὸν, ὅστις δὲν φαίνεται εἰμὴ ρυάκιον παραβαλλόμενος μὲ τὸν Γάγγην καὶ τὸν Ἰνδὸν, ἢ τοὺς ἔτι μεγαλητέρους ποταμούς τῆς Ἀμερικῆς. Μέγα θαῦμα καὶ δυσεξήγητον ἐφάνη κατὰ πρῶτον εἰς ἡμᾶς ὅτι τόπος μικρὸς καὶ ἀσήμαντος, ὁποῖος φαίνεται ἐπὶ τοῦ γεωγρα-

φικοῦ πίνακος ἡ Ἀγγλία, δύναται νὰ ἐφελκῆ οὕτως εἰς ἑαυτὸν τσαῦτα ἔθνη τοῦ κόσμου· καὶ ἠρωτούσαμεν ἡμᾶς αὐτοὺς, διὰ τί ἄραγε οἱ μεγαλοπρεπεῖς ἐκεῖνοι ποταμοὶ καὶ τόποι, οἱ φύσει πολὺ μᾶλλον εἰς τὸ ἐμπόριον κατάλληλοι παρὰ τὴν Ἀγγλίαν, νὰ μὴ συχναζῶνται τσοῦτον; Ἀλλὰ στιγμιαία σκέψις ἐπληροφόρησεν ἡμᾶς περὶ τούτου· ἡ ἀπόκρισις ἐπαρουσιάσθη ἀφ' ἑαυτῆς· καὶ πρέπει νὰ εἴπωμεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ὁμογενεῖς, ὅτι τὸ αἴτιον τῆς ἐφελκύσεως εἶναι ἡ τῶν Ἀγγλων ἐπιμονή, ἡ φιλοπονία καὶ ἡ ἐμπειρία των. Ποτὲ δὲν εὐχαριστοῦνται μὲ τι, ἐὰν δὲν τελειοποιήσωσιν αὐτὸ, ὀπόση καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι ἢ πρὸς τοῦτο θυσία. Πάντοτε προθυμοῦνται νὰ δέχωνται βελτιώσεις, καὶ τοιοιουτρόπως ἔφθασαν εἰς τόσῃν ὑπεροχὴν καὶ ἀπέκτησαν τόσῃν φήμῃν διὰ τὰ χειροτεχνήματά των, ὥστε ὕλαι ἀκατέργαστοι μεταφέρονται ἐνταῦθα πανταχόθεν τοῦ κόσμου, ἵνα μετατραπῶσιν εἰς χρήσιμα πράγματα, ἅτινα ἐπομένως διανέμονται εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην· ἐνῶ δ' ἄλλαι χώραι ἐξηκοῦντο εἰς ὅσα εἶχον, ἡ Ἀγγλία ἐπροσπάθει ν' αὐξήσῃ τοὺς πόρους τῆς. Πέντε μίλια ἔτι ἀφιστάμενοι τοῦ Λονδίνου, ἐξεπλάγημεν διὰ τὸ ἀπειράριθμον τῶν πλοίων, ἐκ τῆς ταπεινῆς λέμβου μέχρι τῶν καλλίστων καραβίων καὶ ἀτμοπλοίων παντὸς εἶδους. Τὰ ἀνθρακοφόρα ὑπερέβαινον τὰ λοιπὰ κατὰ τὸν ἀριθμὸν ἦσαν δὲ τὰ πλοῖα ἐγγὺς ἀλλήλων προσωρμισμένα, καὶ ὁ ποταμὸς ἐφαίνετο σχεδὸν κεκαλυμμένος ὑπ' αὐτῶν· οἱ ἴστοι καὶ αἱ κεραταὶ ἔκαμνον αὐτὸν νὰ φαίνηται ἀπὸ μακρόθεν ὡς δάσος. Τῶντι, εὕρισκέ τις πλοῖα πανταχόθεν τῆς Εὐρώπης, Ἀσίας, Ἀφρικῆς, καὶ Ἀμερικῆς· πολυάριθμα δ' ἀτμόπλοα ὀρμῶσι κατὰ πᾶσαν διεύθυνσιν, πλήρη ἐπιβατῶν. Οὐδεὶς τῶν ἡμετέρων ὁμογενῶν δύναται νὰ σχηματίσῃ ἀνάλογόν τινα ἰδέαν τοῦ θαυμασίου τούτου ποταμοῦ καὶ τῶν ἐπ' αὐτοῦ πλοίων. Οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι δίκαιον νὰ σεμνύνωνται δι' αὐτὸν, καίτοι ρύακα μόνον ὡς πρὸς τοὺς μεγάλους ποταμούς τῆς σφαιρας.

ἈΔΥΝΑΤΟΝ εἶναι νὰ διέλθῃ τις τὰ δάση τοῦ Καναδά, καὶ νὰ μὴ συγκινηθῇ τὰ μέγιστα. Αἱ ἐμπροσθέν του ἀτελεύτητοι κατὰ τὸ φαινόμενον δένδρυστιχίαι· ἡ κύκλω ἀπεριόριστος ἐρημία· τὰ μυστηριώδη βάθη καὶ τὰ πολυειδῆ φύλλα, ὅπου ἀνθρώπινος ποὺς ποτὲ δὲν διεπέρασε, — καὶ ἅτινα μερικαὶ λάμψεις τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου, ποτὲ μὲν βλεπόμεναι, ποτὲ δὲ χανοόμεναι, φωτίζουσι μὲ ἄστατον, μαγικὸν κάλλος, — ἡ ἀξιοθαύμαστος λαμπρότης καὶ τὸ καινοφανὲς τῶν ἀνθῶν, — ἡ σιωπῆ, μὴ λυομένη ἐκτὸς διὰ τῆς σιγανῆς κραυγῆς ὀρνέου τινός, ἢ τοῦ βόμβου ζωφίου, ἢ τοῦ κοασμοῦ μεγάλου τινός βατράχου, — ἡ μοναξία, ἐν ἣ προεβαίνομεν μίλιον κατόπιν μιλίου, ἀνθρωπίνου ὄντος καὶ ἀνθρωπίνου οἰκήματος μὴ φαινομένου, — ἅπαντα ἢ διεγείρουσι τὴν φαντασίαν, ἢ θλίβουσι τὸ πνεῦμα, κατὰ τὴν διάθεσιν τοῦ ὀδοιποροῦντος.

* Οἱ Παρσά εἶναι πυρολάτραι, κατοικοῦντες ἐν Περσίᾳ καὶ Ἰνδία· οἱ συγγράψαντες τὸ Ὀδοιπορικόν, ἐξ οὗ ἐλήφθη τὸ παρὸν ἀπόσπασμα, ἦσαν ἀπὸ τὴν Ἰνδίαν.